

Festival otroške in mladostne radoživosti

Maraton Franja V cilju obljube z vseh strani, da se prihodnje leto spet vidimo

LJUBLJANA – Začelo se je kar malo tragično. Nekajletni mladenič, ki za seboj še nima prav veliko obrnjenih pedalov, je v popolnem zanosu na poti na kilometer in pol dolgo progo otroškega maratona Franja v BTC Cityju trčil v prav tako malce neprevidnega pešca. Vrglo ga je vznak, tudi kakšno solzo je potočil, a že nekaj minut pozneje je, kakor da se ni nič zgodilo, ponosno čakal startni pisk.

JANEZ PORENTA, besedilo
LJUBO VUKELIČ, fotografije

Takšna je Franja: vsako leto polna novih izkušenj, sladkih in tudi grenkih, ki pa na koncu – ko si sleherni mlada duša, ki zbere dovolj poguma za nastop na največji kolesarski športnorekreacijski prireditvi pri nas, za vrat obesi težko prisluzeno kolajno – povsem zbledijo. Sobotna Franja je predvsem dokaz, da slovenska mladina, vrtičarska in osnovnošolska, še miga – in to nadvse številčno.

Lani je udeležence družinsko-šolskega maratona prav sredi 25-kilometrskoga kroga ujela nevihta in jih prebičala s točo. Letos padavin ni bilo, ozračje pa segreto do vrhunca. »Čeprav je bilo izjemno vroče, je bilo to še vedno boljše kot lani, ko nas je pralo,« je z nasmeškom dejala 16-letna Škofje-ločanka Maja Lovko, ki se je s Franjo spopadla že petič. Vsesplošna rešitev? Sladode pred startom in veliko, veliko pijače med potiskanjem pedalov.

Ozračje je bilo segreto do vrhunca.

Ko si enkrat del Franje, to ostaneš za vedno. »Že lani sem bil tu z družino in mi je bilo všeč, pa sem se odločil, da grem še enkrat,« je izstrelil Nik, eden od udeležencev dru-

žinsko-šolskega maratona. In čeprav nihče ne sodeluje, da bi zmagal, ker tako in tako zmagajo vsi, je bilo tik pred startom v nepregledno dolgi koloni pred Kristalno palačo čutili kanček razburjenosti in napetosti. Starši so podmladku delili napotke – čim manj gledat levo-desno, sploh pa se ne ozirati nazaj; zavirat le, kadar je treba –, da je sobotna Franja ohranila sloves najbolj varnega dne vsakoletnega tridnevnega kolesarskega praznika.

Pol ure po malo večjih otrocih so se v dir pognali še najmlajši, tam neke do osem let stari. Spodnja meja? Takole na oko dve do tri leta. Startni strel iz pištole jim je bil prizanešen, da ne bi kdo pobral pet, še preden bi se začelo, na progo so se raje pognali po tihem zamahu zastavice in rahlem pisku. Ko so nekateri komaj dobro ogreli noge, je najhitrejši že pospravil pod streho kilometer in pol dolg krog in se bliskovito vrnil pred

Kristalno palačo. Jan Beber, osem let star, z Unca – prvi med enakimi, zmagovalac med zmagovalci.

V cilju na energijska ploščica, topel obrok, škljocanje za družinski album

in obljube z vseh strani, da se prihodnje leto spet vidimo. Če bo med udeleženci tudi 13-letni Ljubljančan Jakob Jerše, bo to zanj že – reci in piši – sedma Franja v življenju. Kapo dol!

Pripravljene na dirko

Iz malega raste velik ... kolesar.

Novi zabojniki in infotočke o ločevanju

Ozaveščanje v študentskih naseljih Veliko dilem, kam spadajo nekateri odpadki

Konec prejšnjega tedna se je končala dvotedenska akcija ozaveščanja in informiranja študentov v študentskih naseljih po Sloveniji. Družba Slopak je v okviru evropskega projekta LIFE+ Ločujmo odpadke najprej obiskala študentske domove v Ljubljani, nato pa še študentski dom na Ankaranski cesti v Kopru ter tri študentska naselja v Mariboru – Gosposvetsko, Tyrševo in Lent.

Poleg novih zabojnikov, pisano polepljenih z nalepkami, ki prikazujejo okoljske prihranke, so vse študentske domove opremili tudi s plakati o pravilnem ločevanju odpadkov. Tako so študentje dobili še veliko uporabnih informacij o pravilnem ločevanju.

Skupaj z lokalnimi študenti demonstratorji je družba Slopak študente informirala o prednostih

ločenega zbiranja odpadkov ter odpravljala dileme, ki se študentom porajajo ob ločevanju. Tako kot med ljubljanskimi študenti tudi v Kopru in Mariboru prevladuje vprašanje, kam s papirnatimi robčki in kuhinjskimi brisačkami. Pravilno spadajo v zabojnik za biološke odpadke in ne med papir, kot marsikdo napačno presodi. Pogosto vprašanje je tudi, kam odvržemo pokrov od (steklenga) kozarca vloženih živil. Kovinski pokrov spada v zabojnik za embalažo, skupaj s konzervami, pločevinkami, plastenkami, aluminijasto folijo ter kartonsko embalažo, v kateri so bila tekoča živila (tetrapak). Le v krajih, kjer imajo na voljo poseben zabojnik za zbiranje kovinske embalaže, kovinski pokrovček namesto v zabojnik za embalažo odvržemo med kovine.

Nekateri študentje so se tudi spraševali, ali lahko zdravila, ki jim je pretekel rok uporabe, odvržejo med biološke odpadke. Zdravila tja nika-

kor ne spadajo, saj so nevaren odpadek, za katerega zagotovo ne želimo, da konča v kompostu, zato ga moramo odložiti posebej. Študentje zdravila, ki jim je pretekel rok uporabe, najpogosteje odnesejo v lekarno, na voljo pa so še zbirni centri in premične zbiralnice nevarnih odpadkov lokalnih komunalnih podjetij.

V družbi Slopak so izjemno zadovoljni z uspešno izvedbo akcije, sodelovanjem z lokalnimi komunalnimi podjetji (Snago Ljubljana, Komunalno Koper in Snago Maribor) ter študentskimi domovi v Ljubljani, Kopru in Mariboru, predvsem pa z odzivom študentov. »Naše informacijske točke so bile zelo dobro obiskane. Kratek vprašalnik, s katerim smo preverjali poznavanje pravilnega ločevanja, je izpolnilo več kot 500 študentov. Med študente smo razdelili več kot 1000 kompletov koškov za ločevanje, ki so se jih študentje zelo razveselili. Prepričani smo, da bodo, opremljeni z novim znanjem

in koristnimi informacijami o prihrankih, h katerim lahko prispevajo tudi sami, še bolj motivirani, da svoje odpadke resnično odvržejo v pravi zabojnik,« je povedala Nina Koren, vodja projekta LIFE+ Ločujmo odpadke.

V okviru projekta v družbi Slopak v juniju načrtujejo podobno aktivnost še s študenti portoroškega študentskega doma, ki bo ena izmed zadnjih v okviru projekta LIFE+ Ločujmo odpadke. Ta se bo končal avgusta. **R. N.**

PARTNERSTVO ZA OKOLJE

Evropski projekt LIFE 10 INF/SI/136 Ločujmo odpadke vodi družba Slopak, d. o. o., partner je Delo, d. d. Vrednost projekta je 671.558 €. Partnerja Slopak, d. o. o. in Delo, d. d. sofinancirata 51 % (342.495 €). Evropska unija s podporo finančnega mehanizma LIFE+ sofinancira 49 % (329.063 €).

Na vprašanja o ločevanju odpadkov in varovanju okolja bomo z veseljem odgovorili tudi v Nedelu. Pošljite jih na naslov nedelo@delo.si (zadeva: varovanje okolja)

